

Noget at vide om saadanne Forsøg, idet det er sjældent, at man inviterer fremmede Magter til at se derpaa, det er Noget, man holder for sig selv, men paa den anden Side tror jeg heller ikke, man skal være saa meget bange for, at det altid er saa skrækkelige Ting, der opfindes i Udlandet. En Beretning om saadanne ny Opfindelser fandtes saaledes i en Kritik i „Figaro“. Der stod deri, at nu var det rent galt. Nu havde Preussierne igjen opfundet forstrækkelige Ting. Nu havde de fundet paa at lave Kanoner af fint Silke, hvilket var meget stærkere end Staal. Naar man tager et ganske tyndt Staalrør og vinder det om med Silke, saa viser det sig at være langt stærkere end Staal, og da nu Silke er meget lettere end Staal, vilde det blive en forfærdelig Mængde Kanoner, de paa den Maade kunde føre løs mod Frankrig. Jeg har ikke senere hørt Noget om disse Kanoner, og jeg tvivler iøvrigt om, at de ville blive til Noget. Hvad angaar det mærkværdige Gevær, som ikke skulde kunne ryge, maa jeg gøre opmærksom paa, at det ikke i og for sig er rigtig heldigt, at det ikke ryger af et Gevær; sommetider er det heldigt og sommetider ikke. Sommetider kan det være rart, at man ikke bliver fet, og saa maa Geværret gjerne ryge, og sommetider er det rart, at man kan se at skyde hverandre, og saa maa Geværret ikke ryge. Hvis man kunde opfinde et Gevær, som kunde ryge eller lade være at ryge, eftersom man behøvede det, saa vilde det være allerheldigst. Hvad Kalibren angaar, saa er der ikke Noget at gøre sig til af, at det netop var 8 Millimeter, det er nemlig netop den Kaliber, vi her have, og hvad Studvidden angaar, saa er vort Gevær endda dobbelt saa lang. Det hed sig jo, at Châlonsgeværret kan skyde 3,000 Alen, men saavidt jeg veed, have vi her en Studvidde af 5—6,000 Alen; det er vel meget vanskeligt at finde disse Projektiler paa saa lang Afstand, men under 5,000 Alen er Afstanden ikke. Altsaa, i den Henseende kunne vi ganske rolig trøste os med, at vi ere ligesaa vidt som de Andre. — Hvad der har forundret mig er at se den ringe Overensstemmelse, der hersker mellem de to ærede Høvere for Folkethingets Flertal. Den ene taler varme Ord og siger, at Fædrelandets Vel kræver, at vore Sønner maa blive saa godt bevæbnede som muligt, og den Anden siger, at det er en Forretning, en Geschäft, som man siger paa Tydsk. Jeg synes, at det er en meget stor Uoverensstemmelse, der er til Stede mellem de ærede Medlemmer; jeg skal imidlertid overlade til dem selv at klare den, men jeg for-

staar det ikke. Jeg glæder mig mere over den Udtalelse, der kom fra det første af de ærede Medlemmer, end den, jeg hørte af det andet. Jeg begriber aldeles ikke, at Anstiftelsen af Geværer Intet skulde have med Fædrelandets Vel at gøre; at det skulde være en Geschäft eller Forretning, kan jeg ikke forstaa. Hvad nu det angaar, at i Praxis et Sandstorn kan komme ind i Mechanismen o. s. v., saa er det allerede oplyst af den høitærede Krigsminister, at man ved en teknisk Prøve forstaaer en meget indgaaende Prøvelse, hvor man skyder en Masse Stub under forskellige Forhold og udsætter Mechanismen for alt Slags Veirilig. Det er altsaa saa langt fra, at det at prøve et Gevær teknisk er en Bagatel, at det tværtimod er Hovedsagen; den praktiske Prøve bliver et rent underordnet Spørgsmaal. Jeg forstaaer heller ikke, hvorfor man ikke kan haste med en Sag, hvis Udførelse vil være saa længe. Jeg synes tværtimod, at jo længere det varer, inden en Sag bliver fuldført, desto bedre gjør man i at begynde i Tide. Naar Forholdet er det, at man er færdig, naar man slaar et Knips, saa kan man gjerne vente noget, men hvis der virkelig skal gaa 5 Aar hen, inden Sagen bliver fuldført, saa er det rimeligt at begynde saa snart som muligt.

Sjornbat: Ja de Herrer skulle ikke være bange for, at jeg skal indlade mig paa en jaglig Burdering af Spørgsmaalet om et Sandstorn i Mechanismen eller i det Hele paa Mechanismen i Geværerne. Det føler jeg mig aldeles ikke fristet til at komme ind paa, men der en lille Ting ved denne Sag, som jeg gjerne ønsker saa megen Klarhed over som vel muligt. Jeg skal nemlig sige de Herrer, at jeg helst vilde stemme Nei til Bevillingen til Anstiftelsen af disse Geværer; det vilde være i Overensstemmelse med de Meninger, jeg har paa disse Omraader. Derfor er der som sagt en Del, jeg gjerne ønsker saa megen Klarhed over som muligt. Den ærede Krigsminister har i det andet Thing paa forskellige Forespørgsler angaaende de ekstraordinære Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme svaret, at han vanskeligt kunde tænke sig den Sag gennemført ad provisorisk Vel, men der var dog visse Stykker, som maaste nok kunde vise sig saa paatrængende nødvendige, ja i den senere Tid er den ærede Krigsminister kommen saa vidt, at han kunde tænke sig, at det Hele maaste engang i Tiden kunde blive saa paatrængende nødvendigt, at det kunde være Gjenstand for Lovgivning i Henhold til § 25, saa at den